

mindelige Anskuelse Dr. Brandes havde afvist Tanken om et radikalt-socialistisk Fællesministerium; da skrev nemlig „Social-Demokraten“ — utvivlsomt det ærede Medlem Hr. Borgbjerg —: „Advarselen“ — om Frieri — „er overflødig og gør derfor — som enhver Kurv til en Frier, der aldrig træder over Tærskelen — et lidt latterligt Indtryk. Med d'Hrr. Edvard Brandes, Heilbuths, Hages, Weimanns, Hassing-Jørgensens, Alfred Benzons, Benny Dessaus og den øvrige københavnske Finans-Radikalisme, mere eller mindre compromitteret ved Landmandsbankaffæren, ønsker vi intet Samarbejde. Og vi beder et naadigt Forsyn forskaane det danske Socialdemokrati for at blive en Slags midlertidig Forretningsfører for det dekadente Bourgeois“. Det er Tonen mellem de Partier, som efter en eventuel Valgsejr i 1924 skal samarbejde. Det, man fra radikal og socialdemokratisk Side efter mit Skøn med Rette bebrejdede de to nuværende Regeringspartier i 1918, at der ikke var Fasthed og Klarhed over, hvad Vælgerne gik til Valg paa, denne Bebrejdelse rammer nu med endnu større Styrke de Herrer selv. Fra konservativ Side og fra Venstres Side har Linien været fast og klar. Det, der foreløbig er kommet ud af denne Debat, hvis Radikale og Socialdemokrater, hvad jeg ikke tror, skulde faa Flertal, det peger imod Opløsning og Uro i Folket, medens vi har behov for Samling og Styrke.

Dahlgaard: Der er nu under denne Finanslovbehandling fra mange Sider indenfor Venstre bebudet, at det kommende Valg vil komme til at staa mellem Socialismen og den Samfundsopfattelse, som er karakteriseret ved, hvad den højtærede Landbrugsminister kalder de frie Kræfters frie Spil. Jeg tror, man maa sige, at denne Forkyndelse af, at Valget staa mellem Socialismen og de frie Kræfters frie Spil, i Virkeligheden indeholder ikke ringe Komik. Hvad den almindelige Befolkning kan vide om, hvad der vil komme efter det kommende Valg, er i hvert Tilfælde kun det, at det er givet, at efter det kommende Valg kommer der hverken socialistisk Politik eller en Politik, der overlader alt til de frie Kræfters frie Spil. Naar den højtærede Landbrugsminister og andre Talere fra Venstres Side forkyn-der de frie Kræfters frie Spil, ved de, at det er Ord uden Indhold, de ved, at ingen vil vove at praktisere den Politik her i Landet, de ved, at hvis den blev praktiseret, vilde vort Samfund sprænges i samme Øjeblik.

Man kan spørge den højtærede Landbrugsminister om det ene Punkt efter det andet indenfor vor Samfundsordning, spørge ham: Tør De sige, at de frie Kræfters frie Spil raader her, og den højtærede Landbrugsminister vil være nødt til beskæmmet at dukke Hovedet.

Lad os tage det, som man tør sige er det største Indgreb, der overhovedet er sket i den private Ejendomsret i vor Tid: Ophevelsen af Nationalbankens Indlønningspligt overfor Landets Sedler, der er ikke eet Parti her i Landet, der tør tage Ansvaret for at genindføre Indlønningspligten. Er der Tale om, at den højtærede Landbrugsminister siger, at de frie Kræfters frie Spil skal raade her. Nej! Eller tag den Landbolovgivning, som den højtærede Landbrugsminister er sat til at administrere, og som omgærdet vort Landbrug med en Række af Lovbestemmelser, som hvis de løstes, vilde føre til det fuldkomneste Anarki for det danske Landbrug. Eller tag den Politik, som den højtærede Landbrugsminister har ført med Hensyn til Jordudstykningsen her i Danmark; er det de frie Kræfters frie Spil, der gør, at der oprettes mange Husmandsbrug? — lad være, at det er paa et forkasteligt Grundlag, den højtærede Landbrugsminister har gennemført det; alligevel, det er ikke de frie Kræfters frie Spil, det er den organiserede Samfundsmagt, der er Aarsag til, at disse Tusinder af Husmandsbrug rejses. Man kan endog sige, at den højtærede Landbrugsminister af Skræk for de frie Kræfters frie Spil er gaaet med til noget for en liberal saa beskæmmende som en uhyre Forøgelse af Toldbeskyttelsen. Derfor er der ingen, som overhovedet har Anelse om Nutidens Samfundsforhold, der tager den Tale om de frie Kræfters frie Spil alvorligt, og naar den højtærede Landbrugsminister nu og tidligere paa Møder har taget Ordet for de frie Kræfters frie Spil, kan jeg ikke nægte, at Ministeren i Virkeligheden altid minder mig om de gamle Museumsgenstande, som vi allesammen ser paa med Interesse og Glæde, fordi de tilhører vor Historie, vor Fortid, og naar den højtærede Landbrugsminister er færdig med at tale, sendes han tilbage til sit Museum, det vil sige til Ministeriet, til de andre Antikviteter.

Men Socialismen da! Er der nogen her i Landet, der tror, at der efter det kommende Valg er Mulighed for socialistisk Politik? Aldeles ikke, Socialdemokratiet mindst af alle, Socialdemokratiet erkender, at der ingen Mulighed vil være for en socialistisk Politik før den Dag, da dette Parti